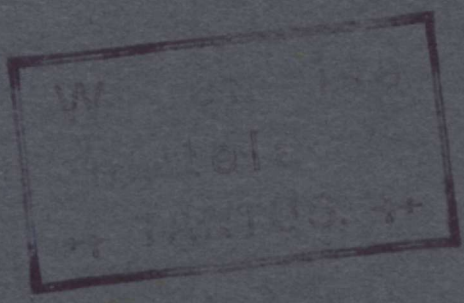

149.

5981

Walimised.
M. Dreyer.

Estir. hya Museumile
167? 168.

Eestirahwa Museumile

Walimused.

Kali Iwaatuses.

Max Dreyer.

Wanemuise näitelawa.
September 1912.

2.

Osalised:

Ybeni eit, kirtsinaene.

Bartel

Kroogmann

Brümmer

Piper

Schult

} talumehed.

Püt, külarättsepp.

Bumiller, müisarentnik.

Dr. Schütz.

Baldt, kooliõpetaja.

Peter, Karl, Martin, Joehen, Ludwig.

Emil, Paul - Ybeni eide pojad.

Küla Meeklenburis.

Hewin.

Kiertsikammer Ibeni eide pool, madal
 suitsenud ruum, mis jõudumööda puh-
 talt ja korralikult peetud, olgugi et kõik
 puudusest kõneleb. Puurt pingid ja lauad.
 Tagaseinas suur ahi. Kahe kooneru otsas
 ahju küljes ripuvad wabarneelne ja wa-
 nameelne üleskutse rahulikult üksteise
 kõrval.

Laudade juures tagaseinas istuvad talu-
 mehed ja kübaelanikud, kes pikkanäri
 ja kogeledes waidlewad. Ainult käbe
 peiss. Tüt. külarättsepp, jookseb püsi-
 mata ümber. Ibeni eit talitab wõõraid
 ise. Ta on ümarune naesterahwas,
 kuuekümmne aasta ümber, weel wäga
 kõbus, elawate luurajate silmadega,
 täis kawalat kelmust.

Partel [kõrwatagust sügades.] Ja ja,
 ja ja! Kes wõib ütelda, mis kõrge pa-
 rem on!

Kroogmann. On mulle ühesta puhhas.

Mina walin paruni. Seda meest ma tunnen.

Drummer. Aga sa ei wõi teda ju sallida!

Kroogmann. Ei, sallida ei wõi ma teda mitte.

Tüt. (wahule sähwates.) Sääb on tal õigus!

Drummer. Ja mis ta ütles ja mis ta tahab, see käib ju kõik sinule risti wastu.

Kroogmann. Ja, aga seda meest ma tunnen.

Tüt. Õige! Õige!

Kroogmann. Ja seda, keda need wabameelsed üles on seadnud, seda berlinlast, seda ei tunne ma mitte.

Piper. Ja siis on see mees ka veel advokat-

Tüt. Ja müidugi! Ja müidugi!

Kroogmann. Ja seda ta on ka veel. Ei, jätkke mind rahule. Mina tean, mis ma teen.

Schult. Ja mina-mina-tean-ka-mis-ma-teen.

Partel. Kõh?

Schult. Mina - ei - wali - üleüldse - mitte -

Tüt. Mis sa ütled?

Schult. Ei! - Ei - ole - mul - ju - tarvis -

Tüt. Mis sa ütled? Sina ei wali üleüldse mitte? [Näitab üleskütsete peäle.] Mis

seisab kirjutatud? Aga mees wa - wali -
miserastile - ja! Aga mees -- ja, isa -
maa on hädaohus - ja sina tahad
isamaad hädaohusse istuma jätta!

Schult. Ah - mis - puidi käik -

Tüt [edasi lugedes.] Ja siis - meie elame
ühel ajal - ja Schult, seda me teeme - se -
da me teeme, Schult! Ja siis tahad sina
sedamisi teha? Kas mul ei ole õigus,

Beni eit?

Beni eit. Rättsepp, kasi roju!!

Tüt [eksitamatata.] Kas see seisab sääl
kirjutatud, või ei seisa see mitte sääl
kirjutatud? Wahest on ühteainukse -
sesse kätte isamaa saatuse antud -
kuuled sa, Schult? Ja sina tahad oma

mõlemad ainukesed käed isamaa
küljest tagasi tõmmata? Seda ma
ei oleks sinust uskunud.

Theni eit. Ütle õige, rätsepp, kas sa
mõtled õige midagi osta või ei mõtle
sa mitte midagi osta?

Tüt [otsib oma taskutes.] Mina- ja -
ei- täna mitte -

Theni eit. Siis kasi koju!

Schult. Las-ta-jääb-sia. Soo-talle-ka-
üks-klaas.

Tüt [istub tema juurde.] Ja, Schult? Kas,
ma ütlen ju! Ka ja. Ja sindida ei või
sind ju mitte keegi. See on tüsi. Ja kes
walida ei taha, sel ei ole ka waja wali-
da - see on just nõnda, nagu sa ütled.
Waba walimine - ja muidugi, ja muidu-
gi! - Ja meie oleme wabad mehed -

[Dr. Schütz reisikorniga ja kooliõpe-
taja Boldt tulewad wälimisest unsest
sisse. Mõlemad on pea aegu ühe wanni-
sed, kolmekümne aasta lõpul,

Schütz suure ilma mehe moodi kerge
ja lõbus, Boldt raske ja tõsine.]

Boldt. Õhtust!

Schütz. Õhtust, mu härrad! [Käeb siis
Ibeni eite.] Õhtust, ilus proua!

Boldt. Õhtust, proua Iben! See härra
on minu tuttav - härra Dr. Schütz.
Ta käis minu pool ja tahab kuni homse-
ni sinu jääda. Kas ta võiks selle võ Teie
pool ulualust saada?

Ibeni eit [hoosikalt.] O muidugi. Süda-
mest häameelega! Kui meil ka vieti ni-
suguste peenikesete härrade jaoks sisse-
seatud ei ole -

Schütz. Ah mis, peenikesed härrad!
Andke mulle kuhu õlgi ja ma norskan
rahuga.

Ibeni eit. Oh ei, nõnda ei oleud see arvatud.
Teie võite siin ka woodis norskata.

Schütz. Norskan ma woodis.

Ibeni eit. Maksud muidugi natuke roh-
kem -

Schütz. Ei mängi osa. Küll meie juba
 toime saame, ilus proua. [Pöörab talu-
 meeste poole.] Noh, mu härrad, teile
 teeb küll politika elu hapuks? [Talu-
 mehed naeravad.] Nagu ma kuulen,
 on teil valimised ees? Ja, elu ei ole
 kerge.

Tüt. Ja, väga keerulised ajad on.

Boldt [Kes axnast wälja on waadanud,
 wüb Schützi küwale.] Meisarentnik

Bumiller peatab praegu kürtsi ees.

Ma tean kindlasti et ta wanameelsete
 häaks kihutuse tööd teeb. Kas me ei
 lükkaks tal otseskohe pulk ette?

Schütz. Kus sellega! Lõbisegu siin enne
 nast enne ilusasti tühjaks. Siis tuleb
 me meie. [Ibeni eidele.] Kas wäksin
 oma tuba näha saada?

Ibeni eit. Muidugi, häameelega. Tulge
 aga pisut ühes. [Läheb Schützi ja Boldti-
 ga paremalt poolt unsest ära.]

Partel [päaga näidates.] Mis sorti saks

see on?

Piper. Ja, kes ta niusugune on?

Krogmann. Ja, mis see suit küll peaks tahtma?

Frit. Peenikesed, peenikesed püksid on tal jalas!

Krogmann [hoolimata] Wist ikka ka niusugune berlinlane!

[Bumiller tuleb wäljast sisse. Ta on ratsaülikennas, pink kõhetu kujul. Tema olexis puidulid maamehe wärskus, tal on midagi messis piiret ametniku taolist on märgata et ta ennast sunnib lõbus olema.]

Bumiller. Öhtust.

Falunhed. Sere öhtust kah.

Bumiller [nende laua juures.] Kas ma tohin natukeseks siia istuda?

Bartel. Muidugi, härra Bumiller -

Bumiller. Na, niid saime ka ameti weel hää ilma.

Bartel. Ja, seda me saime.

Bumiller. Kulub ära.

Bartel. Ja, kulub küll.

Bumiller. Kas olete oma pool kartuli-
tega rahul?

Bartel. Na -

Bumiller. Minulei ole teis teega midagi
pääle hakata. Wihm teji liiga palju rah-
ju. Teil on ju siin parem põhi. Ja - [waa-
tab ahju poole.] Na, sääl ripuwad nad
ju mõlemad.

Bartel. Ja, seda küll.

Bumiller. Homme selle ajaga on etus
juba käes. Na, ja tänna, pühapäewal, siis
wõib seda asja ilusasti rahulikult weel
kord läbi mõelda. [Ibeni eit tuleb ta-
gasi]. Ah, sääl on. ja Ibeni eit.

Ibeni eit. Tere õhtust kah, härra Bumil-
ler. Suur au mulle, härra Bumiller. -

Bumiller. Kas ma ei saaks ka klaas ist?

Ibeni eit. Muidugi, härra.

Bumiller. Südamest hää meilega.

Bumiller [talumeestele.] Siis joote teie

Ka veel ühe klaasi! [Ibemi eidele]

Sis tooge meile kõigile veel üks klaas.

Tüt [elawalt järele kütes] Ja muidugi!
Ja muidugi!

Ibemi eit [wõtab Tüti kraet pidi] Rätts-
sepp, wõid aidata! [Tüt aitab rüt wa-
lada ja laiali kanda.]

Bumiller. Sgal ajal on ju oina naks
külge. Aga kui hästi järele mõelda
meie olemise ju kerd on eti kõik põllu-
mehed.

Tüt [leti juurest] Muidugi, seda meie
oleme.

Ibemi eit. Sina oled põllumees, rättssepp?
Sina kunnad wist küll nõelaga.

Bumiller. Ja seda kohta, kus meid
saabas pigistab, wõib on eti ainult
mees tunda, kes ise põllumees on.

Piper. Ja, see on õigus!

Bumiller. Ja sellepärast peame meie
põllumehed kokku hoidma.

Tüt. Ja, muidugi, ja muidugi seda

peame meie.

[Wahete wahel tulewad Ibeni eide 7
poega, pikad, valgetverd kogardi mees-
du mehed, rumalate nägudega. Nad
istuvad sõna lausumata taha laua
äärde, ja ei räägi pea sõnagi ükstei-
sega.]

Bumiller. Meie praegune valimine, see
 on otse võitlus linna ja maa vahel. Ja
 kummal pool meie seisma peame,
 see ei või meile kahtlane olla.

Kroogmann. Ma ütlen ju, mina valin
 paruni.

Bumiller. Na müidugi. Keda mund
 me ka müidu siin meie pool valida
 võiksime. Mis aimu on berlinalastel
 meie vluudest.

Tüt. Oige, õige!

Bumiller. Ma ei taha ju midagi waba-
 melse kandidadi vastu isikliselt
 ütelda. Ja on ju kui inimene müidugi
 auuväärt mees. Ja tubli adwokat wõib

ta ju ka olla. Aga mis peame meil Ber-
lini advokadiga päale hakata.

Kausmann. Seda ütlen ju mina ka.

Bumiller. Sa siis on siin veel üks asi -
ma ei tea, kas ta teile tuttav on - see
mees ei ole nimelt sugugi meil usku.

Tüt. No waata ometi, waata ometi!

Bumiller. Sa on nimelt juut.

Brimmer. Tõhoo, mis te ütlete?

Piper. Ei ole võimalik?

Bartel. Sa kas siis juudi usku advo-
katisid ülepää on?

Bumiller [hüües üles]. O ja! [näeb peegi]

Waata ometi, sääl on ju ka perepojad.

Kas te siis kõik jälle nohus olete?

Peter [aegamisõda]. Ja.

Bumiller. Kas raudtee valmis.

Peter. Ja.

Bumiller. Siis jääte nüüd kõik siia?

Ibenieit. Ja härra Bumiller, need
jäävad nüüd jälle siia ja hakka-
wad päevulisteks.

Bumiller. Misparast te siis nii tagasihoidlikud olete? [Kõik firtsitavad.]

Ibeni eit. Nad on näljased, härra Bumiller, nad peavad enne kõhutäie nahka parkima. [Kõige nooremale.] Mine vaata kõõgis järele! [See longib välja.]

Bumiller. Teil on nüüd juba vist ka kõigil valimise õigus? Kui wana on kõige noorem teist? [Peisid wahiwad inverteisele lollilt otsa.]

Ibeni eit. 25 täis on kõige noorem, härra Bumiller, 25 täis.

Bumiller. No waadake! Siis tarwitatakse ometi ka kõin oma valimise õigust?

Martin [teistele wendale.] Mida ta ütles?

Ibeni eit. Ei, oh ei, härra Bumiller - minu ussikesed ei wali. Mis rumad walima hakkawad - mis neil sellest on?

Bumiller. Aga kuulge ometi -

Ibeni eit. Ei, oh ei! - meie peame kõigiga rahus elama - ühe kui teisega. Ei,

kus nüüd, see ei ole midagi wæste inimeste jaoks. Ja meil ei ole ka aega selle jaoks.

Bumiller. Aga armas emand Iben-Ibeni eit. Ja siis on poisid selleks ka liiga lollid.

Bumiller. Ah Ibeni emand, mi loll ei ole keegi, et walida ei wõiks. Ma tahan teile midagi ütelda. [Wõtab ta kõrwale]. Julge õige siia. Mõtlege kord järele, kas teie poisid on et mitte parem walima ei peaks. On ikka 7 häält. Ja kui nad õigesti sedelid sisse pistawad, siis ei pea see teie kahju olema.

Ibeni eit [wäga terawa kõrwaga] Kuidas? Mis siis? Ja mis te sellega arwate härra Bumiller?

Bumiller [ettewaatlikult]. Me räägime veel selle üle, emand Iben.

Ibeni eit. Ei oleks minu kahju - ja kui asi nii wälja näeb -

Bumiller [kõwasti]. Ma astun täna

16.

õhtu veel kord sisse. Ma pean ainult
weel Roggensteiniraatsutama. Me näeme
küll üks teist siis veel. Hääd õhtut kah.
Talupojad. Hääd õhtut kah!

Ibeni eit. Saab mulle sunnis auuks ole -
ma, kui te mind jälle pea auustate,
härra Bumiller -

Tiit [üles tõustes] -- ja selle pärast ütlen
ma: härra Bumiller elagu! Ja veel
ükskord: ta elagu! Ja kolmat kord
ta elagu! - Lah!

Ibeni eit [oma poistele, kellele kõige
noorem vähe pääl ilmatus kausi söö -
giga oli toonud, mille kallal näin õgi -
wad] Poisid! Üksi pojad! Sõhnuge
tublisti süna! 7 häält! Kas teate, et
te 7 häält olete! [Hüüb kasa.] Mul
sest kahju ei ole. Mul sest kahju ei
ole -

Bartel [teistele talupoegadele] Ja, kui
sa nii järele mõtled -

Piper. Kigas tal ju on, see linna ja maa -

ga —

Kroogmann. Muudugi on tal õigus.

Ibeni eit [astus lähemale.] Bruniller

on paruni povalt, eks?

Bartel. Ja, seda ta on.

Ibeni eit. Noh, mul ükskõik. [Astus poegade juurde, pooleemale.] 7 häält on 7 häält. [Hõõrub kasa.] Ja nüüd vaatame õige, mis teha —

Boldt [vahib läbi ukse ja räägib tagasi poole.] Ja, ta on ära läinud.

Schütz. [astub tema taga sisse.] Noh, siis loputame õige veel natukene kummu.

2 klaasi õlut, üks proua. [Astub talupoegade juurde.] Härrad lubavad smeti? Ah, juoge teie smeti kah veel klaasi ühes.

Püt. Ja muudugi, ja muudugi.

Schütz. Kii siis üks ring emand Iben.

Utsapuha, ütleb Suha. [Talupoegadele.]

Se intute siin kõrvuni politikas. Ja politika teeb jann.

Tüt. Paris hullu jannu teeb ta . . .

Boldt [oli leti juurde läinud.] Uelge
eige, kas Boumiller siin ka õnne katsus?

Ibeni eit. Mi - mis - millega - mida te ar-
wate härra Boldt.

Boldt. Et hääli omale saada - peruni
jaoks.

Ibeni eit. Ei, härra Boldt, sellert ei tea
mina küll midagi.

Boldt. See saab sellega walnis, et hääli
puhta raha eest katsub asta.

Ibeni eit [hiilgawate silmadega.] Puhta
raha eest - ei, mis te ütlete! Istab hääli
puhta raha eest. Seda tewad inimesed.
No kas ei ole!

Boldt. Kui te selle sarnast märkate -
[Sähewad talupoegade laua juurde]

Schutz [talupoegadele.] Ma olen siin
õrna sõbra Boldti pool külas. Olen
esimest korda siin armas Mecklen -
burgis. Mulle meeldib siin suurepära -
liselt.

19.

Heinert. Tähti? Kas meeldib? See on alles sõna mis sõna.

Schütz. Terve see tüng - see sinisilmaline sudamlikkus. Ja see jumala õnnistus põldudel - päris rõõm.

Poldt. Ja - teised asjad on nüüd vähem rõõmustavad.

Schütz. Ja, teie poliitilised olud! See on nüüd küll viletsus. Kas seda nüüd uskuda võib - niisugune maa nagu Mecklenburg - niisugune väljavalitud maa - ja äiti ilma korraliku valitsuseta!

Partel. Ja, sellega on nüüd küll lugu nii-

Schütz. Aga armas sõber, asi ei pea ometi nii jääma! Ja et ikka ja ikka selle päale tähelepanemist juhitakse ja sinna poole töötatakse, selleks on ometi riigipäev olemas!

Piper. On ta selleks?

Schütz. Iseenesest mäista! Siin maal ei ole selle päale midugi mõelda.

Teie kohaline valitsus see ei mõtlegi sel-
le pääle, teie olusid muuta! Ja missu-
gused kuulmata olud on siin. Et teie,
et keskseisus, et maaelanikkude suur
enamus oma maapäeval täiesti ilma
esitajata olite, see on ometi otse häbi-
asi!

Tut. Oligus tal on!

Schütz. Kas siis tõesti üks ainuke negi in-
mene teie seas on, kes ennast siinsete olu-
dega rahul tunnistab?

Brunner. Ja - ei -

Schütz. Kas näete, ja need olud mõtub
wabameelne saadix riigipäewas kõne
alla. Ma tunnen seda advokati väga
hästi. See muretsseb juba, et asi ometi
kord liikuma hakkab. Kuisugust
meest läheb teil vaja, see väin ma
teile ütelda.

Bartel. See võib küll olla!

Schütz. Kulle ei lähe see asi ju väeti
korda. Mina ei ole siit päri-kalijuks.

Ja mul ei ole siin ka kaasa valida.
Aga ma teaksin, mis teha tuleks.
See on ju otse päris uskumata. See
ilus maa saab ju väljaspool otse
lastepilksiks.

Füt. Oigues! Ja muudugi!

Schütz. Aga see ei pea meid tarista-
ma, julgelt tulevikku vaatamast.

Kui igaüks teab, mis tal teha on, siis
ei väi midagi wiltu minna. Mecklen-
burg elagu! Põhi pääle igaüks, kes
oma kodumaale hääd soowib. Ja müüd
[ülertõustes] wõtame õige weel üks

Füt. Ja muudugi, ja muudugi!

Schütz [kõrwal, Boldtile] Koh kas õige
oli?

Boldt. Ja, aga esialgu on küllalt. Müi-
du saawad nad umbuschkunks. Ja
et praegustel oludel igaüksin hääl
tähtis on - igaüksin hääl -

Schütz. See olte liiga karthix idealist.
Mina tean juba, kuidas inimestega

walmis saada. Minu isa ainuke poeg mõistab arja juba treida. [Theni.] Nii siis me saame veel üks ring, eks? [Vaeb poegi. Bolt lähleb talupoegade juurde.] Mis lemmi laudkond see siis sääl on?

Theni eit. See on minu ussikesed!

Schutz. Teie ussikesed? Pagana pihta! Kenad ussikesed! [Teretab poegi.] Mis härrad! [Peisid itsitavad.] On aga teie poegadel sõbraline iseloom.

Theni eit. Kas pole kenad peisid! [Sünnkab Martinil juukseid silmist.] 7 niisugust peissi, see on juba pool rüüri? Mis Ludwi, nusska nina! [Ludwi teeb seda näppudega.] Ja tööd väisvad nad teha - neid sumuks ei saa.

Schutz. Süüa kah -

Theni eit. Ja süüa kah! Katurkene loll-lakad nad ju on - see on meid kadunud isast, jumal andku ta põrmule rahus. Aga tub lid peisid on nad.

Schütz. Neil on küll ka juba häälevõigus.

Henieit. Küigil. Ja muidugi! Küigil seitsmel. Ja see on seitse häält. Ja need pole põlata. Ja, minu ussikesed. [Sähel leti juurde, kuhu Püti tühjad klaasid oli viinud.]

Schütz. Hm- ütlege väike-kas teie poegadel huivitust politika vastu on?

Henieit. Mis? Kuidas? Ei, seda neil ei ole.

Schütz. Kas neil oma poliitiline waade on?

Henieit [õlut kallates.] Mis see on - poliitiline waade?

Schütz. Wäga häa! - Noh, igatahes walivad teie pojad kaasa!

Henieit [annab täied klaasid Püti kätte.] Ja, miks ka mitte? Ja muidugi. Kas nad misama hääd ei ole kui teised inimesed?

Schütz. Paremad! Põisid kui palgid!

Henieit. Ja igabühel oma hääl. Ja

terve 7 tükki. Ja ega see näputäis pole. Ja nad tohiwad ju walida, ja mispärast nad siis ei peaks walima, mis? Ja teie, teie wist ei ole paruni poolt - Schutz. Mina - mul ei ole ju sin kaasa walida -

Ibeni eit. Aga kui teil kaasa walida olexs, siis walixsite te advokadi -

Schutz. Usna kindlasti!

Ibeni eit. No jah! Ega ma ka tema wastu midagi ütelda ei taha. Tä on ju wististi inka usna häa mees.

Schutz. Tä on isegi tore mees!

Ibeni eit. Te tunnete teda küll?

Schutz. Wäga hästi tunnen ma teda.

Ibeni eit. Ja meie koolmeister, see on ju ka wäga tema poolt - ja siis ta hakksite küll häameelega, et teda siin ka walitaks -

Schutz. Muidugi olexs see mulle armas.

Ibeni eit. Ja muidugi, ja see olexs ju ka

wäga ilus, kui teda walitakse. Ja minu
 paarid, need ei ole veel ial kaasa walinud.
 Nümaril walimisel, siis olivad nad muu-
 jal. Sääb olivad nad enne raudtee kal-
 tal tööl. Ja nüüd on nad ju küll kodus.
 Ja nüüd walivad nad esimest korda.
 (Ruxa) Ja keda nad walivad, seep see
 küsimus nüüd on.

Schütz. So, seep see küsimus, siis on?
Ibeni eit. Ja, seep see küsimus on.

Schütz. Utelge õige, emand Iben - teie
 poisid, need on head poisid, eks?

Ibeni eit. Noh waadake neile ainult otsa!

Schütz. Ja kui teie neile midagi, siis
 teuvad nad seda ka -

Ibeni eit. No midagi teuvad nad seda.

Mina ei taha ju ka neilt midagi, kui
 ainult mis neile häa on. Ja küsi mi-
 minu kasu on, sääb on emeti ka
 nende kasu, eks?

Schütz. Hm -

Ibeni eit. Ja 7 häält - see - see on midagi

wäärt! Ja muudugi, ja!

Schütz. Ja muudugi on see midagi wäärt.
Ibeni eit. See on nii häa kui puhas raha. Mis? See on ometi õige. Nii häa kui puhas raha. Seda peate ometi ise ütleva.

Schütz. Ma arvan, emand Iben, me saame inimestest aru, meie sünnime ilma mis? Julge õige korras sira. Teised ei pruugi sellest midagi teada, ka koolmeister mitte. Ja ma pean selle pääle olla võima, et te sur peate.

Ibeni eit. Noh kas ma wälja näen, nagu ei wõiks mind usaldada.

Schütz. Noh siis- lühidalt- teie jaoks on see asi äri- ja kui ma sõbra häaks midagi teha wõin -

Ibeni eit. Ja, see on ju ka nii ilus teist. Sõbra häaks peab ka midagi tegema. Ja sõbra häaks wõib juba mõni kull lennata lasta.

Schütz. Kas näete, siis on mul 7 sedeli

27.

tema nimega - 7 valimiselehte. Need
lasete oma poisitel homme sisse pista.
Ja kui ma teid selle eest natukesega
toetada võin -

Ibeni eit. Ja natukesega, armashärra -
natukesega - iga natukesega saab ju -
ba abi, ütles sulane, ja jõi jani vastu
mina täis - aga natukesega suurt
päale hakata ei ole. Ja minu poisid
en ometi 7 suurt poissi -

Schütz. Seda ei saa salata -

Ibeni eit. Ja on ikka 7 häält - ja kui
me ka waseid oleme, ära me ei nälgi -
ei ole meil muud süüa, siis sööme lei-
ba ja kartulid, ei lähe kont kurku, ei,
see on ikka nii palju, kui -

Schütz. Noh, ega ma ka juust ei ole,
emand Iben. Et teie see olete. Siin on
teil 30 - noh ütleme 40 marka. Kas
rahul olete?

Ibeni eit [hülgawate silmadega] No -
no - noh tänan siis ka! Ja sedelid,

need peavad minu usinased õigesti
sisse pistma -

Schütz. Ja, selle päale jään ma müüd
kindlaks.

Ibeni eit. A, armas härra - Ibeni eite väis
weel iga inimene igal ajal usaldada!

Boldt [tuleb Schützi juurde] Härra dok-
tor, ma kuulsin praegu, et karjamõis-
sarentnik Roggenstini on ratsutanud.
Kas me ka saal ära ei käi.

Schütz. Muidugi, kui ta liig kangel ei
ole!

Boldt. Ainult paar minutit. Ma viin
teid sinna.

Schütz. Ei ole vajagi. Näidake mulle
ainult teed. Ma saan saal juba üksi-
gi asjale rattad alla. [Tälupeegadele]
Minu härrad, me näeme üksteist küll
weel täna õhtu? Perwisid niikanaks!

[Mõlemad ära]

Piit [üles karates.] Ja selle pärast ütlen
mina - Võoras härra: elagu! Ja

tiistkurok elagu! Ja kolmat kord, elagu!

[Mehed tõusevad üles ja maksavad.]

Bartel. Ja - kui sa niind neid jälle kõnelema suuled -

Piper. Keil inka ka oma würi õigus.

Brunner. Ja see on niisugune asi - ühel on õigus ja teisel on ka õigus!

Bartel. Ja see on loll, et ainult ühte waldida saab.

Kroogmann. Mina walin siisgi paruni.

Schult. Ja - mia - tään - niind - karwa - päält, midä - ma - tee -

Bartel. Noh?

Schult. Mia - ei - walgij.

Bartel. Uhekorraga? [Ära mõlemad.]

Tiit. Aga kui isamaa on meti ainuõigesse kätte on pandud, Schult!

Ja mees walimisele - ja kui me mehed oleme - [Ära.]

[Wäljas on jutu kõnnin. Tiit lasub jälle kedagi elada. Siis astub Brunner sisse.]

Bumiller. Pättsepp on väinustusert
ju paris pöörane. Sassis juba jälle
mind elada.

Beni eit. Ja, härra Bumiller, niisugu-
ne mees nagu teie! Ja kiidlas te ka
rääkida meistate -!

Bumiller. Ma panin oma hobuse veel
teie rehe alla - ma tahan siis, enne
kui keju ratsutan, veel silmapil-
gus epeetaja poole minna. [Pöega-
dele.] Noh, kiidlas siis teie arvamise
sest lüest äige on? [Kiik Fititawad.]

Beni eit. Ja, härra Bumiller, sellega on
niisugune asi! See on niisugune paga-
na asi, ja, ja! Koolmeister kais wõra
hävraga siin ja -

Bumiller. Ja, ja - Nad tulivad mõlemad
mulle küla tänawas wastu! Mis mees
see siis on?

Beni eit. O, see on väga kena mees - väga
kena, teisiti ei wõi ma ütelda. Ja, ja te-
ma hoiald niind rohkem advokadi

poole -

Bumiller. So, so!

Ibeni eit. Ja, ja see on advokat, see on wirtisti wäga häa mees. [Lähemale]

Aga parun, paruni härra, see on wirtisti ka wäga häa mees. No muidugi ja miks ka mitte! Misparast ei peaks nad mõlemad wäga hääd mehed olema! Ja kui ma ütlesin pean, kelle poolt ma olen -

Bumiller [umbusklikult]. Kuulge õige, emand Iben, ega teil on et selle selle härraga midagi ees ei ole.

Ibeni eit. Kus müüd - mis te arvate mis te mõtlete - ma ei mõtlegi selle peäle!

Bumiller. Emand Iben, räägime õige kui wanad sõbrad üksteisega.

Ibeni eit. Häamelega, härra Bumiller, südamest häamelega.

Bumiller. Waadake, teie poistel on amet täiesti ükskõik, missuguse sedeli nad sisse pistawad -

Ibeni eit. Ja, see wõib küll olla!

Bumiller. Ärge ainult sellest teisest enesele ette puhuda laske. Kas te siis ka teate, et see advokat ülepää ristiinimene ei ole!

Ibeni eit. Tõesti! Mitte ristiinimene ei ole! See on omegi kõige vähem, mis inimesest nõuda wõib.

Bumiller. Ta on juudi usku!

Ibeni eit. Ei tõesti! Küll on aga kurjust maailmas!

Bumiller. Ja meie peame lihtsalt siin paruni walima. See on mis meie maa jaoks kõlbab ja selle eest peame kõige tegema.

Ibeni eit. Ja, siis tehke aga päale, härra

Bumiller. Muudkui käed külge. Mina naesterahwas küll jandama ei hakka.

Bumiller. Ma ütlesin teile juba, aga see teie kahju ei ole. Te teate ju, et teie rendi-aeg tulewa aasta otsa lõpeb. Kuulun

tahab renti terta ja mul on sääl sõna-
kene ütelda, ma wain läbi wia, et teil-
Ibeni eit. Ah ei, härra Puumiller, sel-
lega on lugu kuidas ta on. See on mulle
liiga weitlehuti! Mina ütlen ikka, mis
käes see käes. Ja kui teie ei taha, siis
ei taha mina ka mitte. Waadake sme-
ti minu peissa. Kas nad ei ole mehed
mis mehed? Ja 7 tükki, härra Puumil-
ler. See on 7 häält. Ja muudugi.

Puumiller. Ka teie olete - noh jumala nimel
siis. Siin on 7 walinise lehte. Ja kui
ma igasühe pääle ühe taabri panen -
mõtlege iga sedele pääle - see on 21
marka.

Ibeni eit. Ei - ei - ei - ei -

Puumiller. Ütleme ümarguselt 25.

Ibeni eit. Ei, härra Puumiller - see ei lähe!
25 minu poiste eest - minu 7 ussine
eest -

Puumiller. Hää, noh mina ei ole ka nii-
sugune, te peate 30 saama.

Ibenieit. Ja kui te ka 40 ütlete. 40 mul on juba - ei 40 ei ole mulle kangeltsi veel küll, ütlen ma teile. Ei, kui te ometi paruni valite! Ja advokadi jaoks võib 40 küll olla. Aga parun on ometi enam kui advokat. Ei, härra Bumiller, igal asjal peab oma kard olema.

Bumiller. Kõ kas müüd ei ole lugu lahti -

Ibenieit. 50 on ka äieti liiga vähe - 7 peissi on neid, äieti peaks ma 70 saama -

Bumiller. Suudas võtku - sin on teil siis 50 marka!

Ibenieit. On odav, härra Bumiller! Olete nad odavasti saanud. Mõtlege ometi, mis peisid mul enesel maksima on läinud -! -

Bumiller. Aga asi jääb meie vahule.

Ibenieit. Iseenesest mäista.

Bumiller. Ja te muretsite selle eest, et teie pejad -

Ibenieit. Need 7 sedelit sisse pistavad.

Ja muidugi, härra Bumiller. Kõik
toimetatakse õigesti.

Bumiller. Ma annan selle ajalehe
enne veel õpetaja juurde ära. [Ära]

Ibeni eit [kõlistab rahaga.] Peisid-
ussised - niid harkkan mina
ka natukene politikart arm saama.

[Boldt tuleb ta peidab raha ära.]

Boldt. Bumiller oli juba jälle teile pool-
kas ta ei katsunud teile poegade pääle
mõjuda.

Ibeni eit. Ei, ei, härra Boldt, seda ta
ei teinud - seda see mees ei tee.

Boldt. Wõi tegi ta teile lubadusi, wõi
kinkis teile otsekohi midagi -

Ibeni eit. Ei, oh ei! Seda niid tema
teeks.

Boldt [ka poegadele] Meil on wabad
walimised. Ja keegi ei tohi katsuda
meie pääle mõjuda. Kui mina mida-
gi sellesarnast Bumilleri juures teada
saaksin, noh siis wõiks ta enesile õnne

soovida.

Ibeni eit. Mis - mis te siis teeksite, härra Boldt? Et? Mis?

Boldt. Oma lehtedesse paneksin ma loo. Valimiste pettuseks nimetatakse niisugune asi.

Ibeni eit. Waata, waata, see oleks aga pagana sitt temale. Aga need teised - need wanameelsed - neil on omegi ka oma ajalehed, kuhu jälle sisse wõiwad pista, mis nad tahawad -

Boldt. Seda küll -

Ibeni eit. Waata, waata, see on aga häa, et nii palju lehti olemas on.

Boldt. Ja, sääl wõib inimestele näppude pääle waadata. Kui härra doktor tagasi tuleb, siis ütlege talle, et ta mind kochust leiab.

Ibeni eit. Ja miidugi, härra Boldt, küll ma talle ütlen. [Boldt ära.]

Poisid, minu waered ussikesed! Küll on aga ilm kuri. Uhel on lehed ja

teisel on lehed, ja üks on kade teise
pääle. [Panub raha plekkarti. Bumil-
ler tuleb, ta astub tema juurde]. Ah ei,
hävra Bumiller - noh seda - noh see
on aga!

Bumiller. Mis siis on?

Ibenieit. Ja, seda ma ju sugugi ei tead-
nud - sellest ei olnud mul ju aimugi!
Ei, ei kui ma seda oleksin teadnud -

Bumiller. Mis teil siis wiga on?

Ibenieit. Ma ei tea ju midagi politikast
ja misugustest asjadest - ja see ei lähe
ju mulle ka korda - aga mis kool -
meister mulle praegu ütles -

Bumiller. Mis ta siis ütles?

Ibenieit. Missugune suur ülekohus see
on, ütles ta - ja mina, mina ei wainud
ju seda teada -

Bumiller. Mis-mis on ülekohus -

Ibenieit. Noh see - see walimise pettus,
nii ütles ta. Ja kui siin midagi selle -
sarnast sünnib, siis peab ta seda

lehte panema, ütles ta -

Bumiller. Tuhad ja tuline - ega te ometi ei lobisenud.

Ibeni eit. Tumul hoidku - ei! Seda ma ei tee. Seda ema Ibeni ei tee. Aga nüüd ütlege ometi - see on ju nii suur ülexohus ja ah sa jumal, mis ma tegin! Oma enese liha ja vere olen ma ära niinud

Bumiller. Ah see on ju kõik rumal lori!

Ibeni eit. Ei, oh ei, hävra Bumiller!

Seda ei või te mitte ütelda. See on ikka nii. Nii suur ülexohus on see. Ma ei teadnud seda, aga nüüd ma tean. Sa nüüd ei või see niijäada

Bumiller. Mis see siis tähendab?

Ibeni eit. Ei, ei, nii see ei lähe. Kui seda ei tohi, siis ei lähe see niivisi. Kui see ülexohus on - siis - siis -

Bumiller. No mis siis?

Ibeni eit. Siis on see asi karwaxe kallim.

Bumiller. Mis - mis - mis?

Ibeni eit. Siis nii odavalt ei saa.

Pumiller. Oh sa taevaisane! —

Ibeni eit. Ja, härra Pumiller, seda ma siis teisiti ei saa. Siis peate veel natukene juurde andma.

Pumiller. Ah, kes seesugust ennem —

Ibeni eit. Kõik kiidas kord ja kohus, härra Pumiller. See on juba kord nii. Ja mis teisiti ei ole, see ei ole kord teisiti, ja see peab juba nii jääma, nagu ta on.

Pumiller. Aga ema Iben —

Ibeni eit. Ei, ei härra Pumiller — kõik nagu kord ja kohus! Kõik nagu kord ja kohus!

Pumiller. Kuisugune naesetükk! Palju te siis veel tahate saada?

Ibeni eit. Ja — siis tehke aga muudkui 100. täis.

Pumiller. Te olete küll püsti hull!

Ibeni eit. Aga ma ometi teisiti ei saa, härra Pumiller — seda peate ometi

ise ütlemas.

Bumiller. No nüüd on lugu lahti!

Ibenieit. Igaüks peab teadma mis ta teeb, härra Bumiller. Ja kui te ei taha, siis - siis - siis ma oma südant sellest kergitama - mis teda ruisub -

Bumiller. Pagana pihta, siis andke mulle mu 50 marka tagasi -!

Ibenieit. Ei härra Bumiller - ei, siis ei oleks ju enam midagi südame peal - ja siis - hähä -

Bumiller. No nüüd on - no nüüd on -

Ibenieit. Ja jah, ju jah!

Bumiller. Mis su raaximine aitab - nüü - sugune naasetükk - siin! [Annab 50.]

Sellega on teil aga loodetavasti siin kinni topitud!

Ibenieit. Täna, härra Bumiller, täna ka wäga!

Bumiller. Aga kui te nüüd veel wigurit teete -!

Ibenieit. Ei, ei härra Bumiller, kus

nüüd mina! Mina nüüd hakkam te-
gema!

Bumiller. Sa et teie pojad mul sede-
lid sisse pistavad.

Ibeni eit. No muidugi, härra Bumil-
ler, see on ju maha teatud.

Bumiller [vihaselel unse poole] Niisu-
gune araneetud sigadus-

Ibeni eit. Hääd õhtut kah, härra Bu-
miller.

Bumiller [tuletab enesele meelde, annab
magus hapu naeratusega nätt] Hääd
õhtut, emä Iben!

Ibeni eit. Hääd õhtut jah, härra Bu-
miller. [Bumiller ära] Hahaha!

[Loeb raha] Waata, waata, missugune
kena pühapäevake täna sai. Nii
pühalik ei ole mul ammu enam
olnud! -

Schutz [tuleb] Tere õhtust! No, siin
oleme jälle. See oli küll see maksu-
haige karjamõisa-parun?

Ibeni eit. Ja, armas härra, üna õige, see oli härra Dümiller. Ah, ja mis ta mulle praegu kõik ütles -

Schütz. No muudkui julgesti wälja!

Ibeni eit. Ja - seda teate ju teie ka - teie on ometi oma ajalehed - ja teie teie on ometi oma ajalehed - ja teie kirjutate säääl - ja teised kirjutavad ka säääl - ja ühed kirjutavad üna teiste üle -

Schütz. Haha! Noh, ja mis edasi?

Ibeni eit. Ah, aga siis - siis ütles ta mulle, missugune ülevõhkus see on, kui keegi häält katsub vsta - ja kui ta seda teaks, et teised seda teevad, siis annaks ta midagi selle eest ütles ta -

Schütz. Te olete ometi loodetawasti oma auustatud - suu pidanud?

Ibeni eit. No midugi! - Mis ma kard lubasin - aga kui see müüd ometi nii suur ülevõhkus on -

Schütz. [saab aru, wihistab läbi hammas-te.]

Ibeni eit. Ja seda peate ometi iregi
 ütlemä - ja ta ütleb ju, et ta sellest
 valmis oleks midagi maksma -
 ta oleks valmis kena summakse
 maksma -

Schütz. Oh sa täitmata aak! Na ja - te
 olete üks - teie äriline ettevõtlikkus
 on aga tüesti -

Ibeni eit. Ma olen inka arms naeste -
 rahvas olnud ja kui kusgil ülesohut
 sündis, siis - siis hoolitsen ma selle
 eest, et ta jälle häaks tehtakse.

Schütz. Hahahaha! Ja müüd pean ma
 oma ülesohutu häaks tegema -

Ibeni eit. Ja muidugi!

Schütz. Selle läbi, et ma teile veel mi-
 dagi juurde annan -

Ibeni eit. Ja muidugi, ja muidugi!

Schütz. No teil on Jumal andi annud!
 Puhat ja tuline - kui palju siis?

Ibeni eit. Ja, siis peate küll inka 100
 täis tegema.

Schütz. 100-ni mind on walge wäljas!
Ibeni eit. Mul wõib ju üks keik olla,
 armas härra-! Kui teil armsam,
 et teine selle üleskohtu häärs teib-

Schütz. No see on alles kruwi!

Ibeni eit. Ja siis oleks ju keik ka
 kruwas-

Schütz [ohates]. Noh siis [annabra-
ha]. Wäikimine on kuld. Ja teie
 pojad-

Ibeni eit. Need pistawad teie sedelid
 sisse, ja müidugi, ja müidugi!

Schütz [on oma tuju jälle leidnud
ja ahwardab sõrmega]. No teie ole-
 te üks raibe, ema Iben! [Ära üles]

Ibeni eit [naerab]. Müid on müle-
 mad ühe palju andnud, müid ei ole
 ma kumbagi neist petnud. On inka
 hää asi see hää südame tunnistus-
Bumiller [tuleb veel kord tagasi]

Kas teate, emand Iben, asi ei anna
 mulle uneti veel raha -

Ibeni eit. Aga kuidas nii siis, härra
Bumiller?

Bumiller. Te olete mind kaunikesti
ära hirmutanud.

Ibeni eit. Oh kus nüüd seda, egas nüüd!

Bumiller. See härra Berlinist, see elab
siin teie juures -

Ibeni eit. Ja seda ta teeb. Ja nii kena
mees on ta! Oh, on see üks kena mees!

Bumiller. Ja koolmeister jookseb ka
siin teie pool sisse ja välja. Ma seda
raha ei usalda. Kuid te nüüd süügi -

Ibeni eit. Mina - oh ei! Seda ma nüüd
küll ei usu!

Bumiller. No näete! Te ei ole isegi nii usna
kindel. Ja saal peab inimene -

Ibeni eit. Ja - ma olen ju ainult nõrk
naesterahvas. Aga pean ma teile mi-
dagi ütleva?

Bumiller. Noh?

Ibeni eit. Midagi, mis teid täiesti rahus-
taks?

Pumiller. Na ruttu, ruttu!

Ibenieit. Aga see on saladus - ja see on midagi teistest - ja õieti ei tohi ma seda ütelda - aga te peate nõrd nägema: kui te seda teate, siis pole teil vaja hirmu põrmugi teiste ees tunda.

Pumiller. No siis ütlege juba nõrd!

Ibenieit. Siis peate nõrd nägema, siis on teil nii kerge nagu sündinud lapsel. Mu Jumal, sellesse rahitusesse ei tahaks ma Teid ometi jätta! Ei, oh ei! Seda ma ei taha. Sellaks on mul liiga häa süda.

Pumiller. Sa - kas saan ma siis seda asja teada või ei saa?!

Ibenieit. Sa, aga see on sügav saladus, härra Pumiller. Sa ma ei tohi seda ütelda - ja - ja - mitte millegi eest ei saa midagi - ja, kui rattad jätab määrata, siis narkawa mad kääsumas -

Pumiller. Iudawõtsu - kas see siis

nüüd muudkui ühtepuhken nii edasi
peab minema!

Ibenieit. Mina ei ole ju rahutu, aga
teie olete rahutu, härra Puumiller.

Ja kui ma üht saladust võerast
härrast pean jutustama - o see on vä-
ga nobel härra - nii nobel härra on ta -
ja tema - kui ma temale midagi ju-
tustaksin -

Puumiller [hädas]. Miste siis nüüd
weel tahate - kus ma teile juba nii
palju olen andnud -

Ibenieit. Noh pange weel üks pisut il-
licene kümne margaline pääle. Ja te
peate siis nägema, siis wõite üsna
ilma mureta koju ratsutada -

Puumiller [annab]. Nüüd aga ruttu!

Ibenieit [seestpidise naemuga]. Kas
teate, härra Puumiller, mis pärast tei-
sed teile midagi teha ega ütelda ei
saa?

Puumiller. Noh?

Ibeni eit. Sest et - nad minuga - just sedasama tegivad.

Bumiller. Mis?

Ibeni eit. Võõras härra tegi minuga just sedasama. Ja mõtlege ometi -

Bumiller. Tema maksis siis nende 7 hääle eest -

Ibeni eit. Just niisama palju. Aga ärge te edasi rääkige - ärge te edasi rääkige!

Bumiller. Ja seda tegite teie?

Ibeni eit. Ja, mispärast mitte? Üks kui teine! Ja mina ei ole kumbagi üle loõnud ei seda ema Ibeni ei tee -

Bumiller. Ja keda teie pojad valivad?

Ibeni eit. Waba valimine, härra Bumiller! Kas minu pojad niisama hääd ei ole, kui teised ka.

Bumiller. No seda ei ole veel ilmas nähtud!

Ibeni eit. Ja hääled on ju ühepalju väärt, härra Bumiller -

Bumiller [karjub.] See on ju kõige hul -

leni kelmus maailmas!

Ibeni eit. Aga mitte nii kõvasti härra Dumiller-wõeras härra un'lewal ja see kuulub ju seda kõike.

Dumiller. Noh, oo dake te, selle eest ma teile näitan! [Wihast ära.]

Ibeni eit. [naerab.] See näitab mulle! Lase emale siimpiga teed keeta, sina wa' ainaraswa keetja.

Schutz. [ülevalt.] Noh teie rahaminister-na lähem siis veel naturcene koolmeistri poole. [Tahab minna.]

Ibeni eit. [hoiab kuu sabast.] Ütelge õige, armas härra -

Schutz. Mis on?

Ibeni eit. Kas teie siis mitte sugugi rahutu pole?

Schutz. Minka? Rahutu? Ei-miss-mille pole?

Ibeni eit. Täesti mitte? Ah Jumal, oh Jumal missugust kandali siin praegu Dumiller tegi.

Schütz. Lätku mind viimaks rahule selle wa' luurondiga.

Ibenieit. Sa, aga ta ei jäta mind rahule, armas härra! Missugust mürgelt ta siin tegi!

Schütz. Mis pärast ta siis seda, mürgelt tegi?

Ibenieit. O, ja kuidas ma kartsin - ja ta ütles, ta olla midagi kuulnud, et siin puhta rahaga midagi tehtakse - ja ta tahta ja tahta seda kätte saada -

Schütz. Ta on küll pärest laige! Mis võib ta siis kätte saada, kui teie ei räägi!

Ibenieit. Ei, ei, ma ei ütle ju midagi, ma ei ütle ju midagi - aga - natukene ajas ta mul ikka kanihana pääle - kuidas ta aga ka karjus!

Schütz. Pe ei lase enesele sellest mehest ometi mitte hirmu püksi ajada!

Ibenieit. Waadake, nüüd oletate teie emeti ka natukene rahutuks löimud. Sa ja, ja ja, ma teen ju, mis iganes wain, aga

ma olen ju ikka ainult naine naisterah-
was -

Schütz. Küünd kuulge aga üige, ema Iben-
Ibeni eit. Annan ju, et ma teistest ka
midagi teav-kaajamõisarentriksust.
Ja kui teie seda teaksite, siis ei oleks
teil enam tarvis kartta. O, kui te seda
teaksite -

Schütz. Noh, siis laduge aga välja!

Ibeni eit. O, ma võin teile ütelda - kui
te seda teaksite, siis näeksite, et tei-
le midagi juhtuda ei või.

Schütz [nurinalt otsa waadates.] See
peab küll jälle midagi maksma?

Ibeni eit. On odav - ainult natukene.
Siis olete igast murest vaba.

Schütz [paal naerdes.] Teie olete kõi-
ge kavalam kui, kes mul elus ette juh-
tunud!

Ibeni eit. Andke mulle 10 marka - see
ei jutu wäärtgi -

Schütz [annab.] Küünd aga wähe kahku!

Ubenieit. Kas teate midagi? Härra
Bumiller, see jätku teid ilust rahu-
le. See pidagu ilusast suru. [Mütsab
Schützi.] Tä ju andis mulle ise raha!

Schütz. Mis ta tegi?

Ubenieit. Tä, ütlege nüüd veel! Nüruugu-
ne inimene! Andis mulle arukat
naisama palju kui teie.

Schütz. Ivo nüüd võtku piirakas! Tä
seda vete teie- ja nõnda skete te
häälid kaks kord ära müünud!

Ubenieit. Kaks kord ära müünud- ei,
ei, ei, seda ema Ubenieitee -

Schütz. See on ju nüruugune kelmus -

Ubenieit. Kõulge õige, armas härra -
seda te parem ärge ütlege, armas härra!

Kas ma seda ennem teadsin, et teie
advokat juut on? Tä nüüd olin ma
omad armsad poisid teie juudile
ära müünud - ja võib olla pidi wa-
sawik ise minu ussikes tega päris
põrgu süüma! Ei, armas härra- ja

siis eestriin ma oma peisid jälle wabaks!

Schütz. Otsite - jälle - wabaks! [Irka
naemi ja wiha wahel.]

Ibeni eit. Ja!

Schütz. Tuhat ja tuline! On teil aga hää
terwis, teile lige ei pääse!

Ibeni eit [wäga hääs tujus] Ei pääse
ka, ei pääse ka.

Schütz [hakkab naerma]

Ibeni eit [naerab südamest kaasa]

Schütz. Oh sina püha Siiri!

Ibeni eit. Lamba pabulad pole rosinad!

Schütz. Ja keda teie pojad nüüd wa-
liwad?

Ibeni eit. Ja, armas härra - senini on
ju häaled ühed hääd - mõlemad on
ühed hääd - [wõtub käiksest] aga
ma tahan teile õige midagi ütelda -

Schütz. Ei, ei, ei!

Ibeni eit. Laske ometi sõnake rää-
kida.

Schütz. Rääkige aga enesega üksi!

On mulle liiga kallid! "Kõlle wabaks
ustetud!" O sa sinisilmade maa!

Ubeni eit. Kas te ei taha wab - ? -

Schütz [reisitassu ja mütsi wõttes]

Midagi ei taha ma - minna tahan
ma - oh sa südamehakkuse maa!

[Termab ära.]

Ubeni eit. Hahahaha! Küll putkab!

Hahaha! Süss' tal jooksta! [Panub
raha plekkkasti.]

Kus mehed, waat
kus pagana mehed! [Wiskab kõik
sedelid oma peiste ette.]

Ei, mu
ussikesed! Teie olete päämehed! Teie
olete maailma peremehed. Kuidas ütles
vättsepp?

"Teie kätte on isamaa saa-
tus antud." Ja nüüd walige usna oma
mõistuse järel!

[Peisid wõtawad tui-
malt sedelid.]

Mina ainult poelt olen
[wõtab plekk kasti ärmalt kassu]

wabameelne - wawameelne!

(Eesriie.)

